

להיות עסוקים ב'שטויות' ללמוד דווקא בידיש". עכת"ד המנותקים והמזויפים של הת"ח האברך החשוב והיקר הנ"ל שליט"א.

רח"ל עד כמה שכל האדם יכול להטעותו, ופשוט שאם היה לו מידת הכנעה וענוה והליכות דרך ארץ, היה לומד, דורש וחוקר, מברר, מלבן, שואל, ואז היה מבין שאין שום מעלה כלל וכלל בשפת העברית המדוברת במדינה, ואדרבה יש בה סכנות חמורות וקירוב לרשעים, ורק שלדעת גדולי עולם ז"ל היה עדיף לקרב הלבבות הצעירים לדרך התורה ע"י העברית, מחלילה לאבד נפשות טהורות מישראל לגמרי רח"ל.

כל דעביד רחמנא לטב עביד

ועוד מצאנו ראינו איך סילוק הידיעה ב"סתרי דרך ארץ" מוביל לנפילה ודעות משובשות. ומזה כמה עשרות שנים שנתגדל דור חדש שלא ידע ולא קרא ולא שנה ביסודות המסורת שבישראל, וכבר כעשר שנים ומעלה מתחדשים בכל יום ניגונים חדשים בשפה המדוברת, בלי מקורות מפסוקי התורה, ממזמורי התהילים, מנוסח התפילות של אנשי כנסת הגדולה, מקן קולמוסם של גדולי הדורות זללה"ה, אלא מעמקי שאול של אנשים ריקים ופוחזים, ואלה הם השירים ששרים אפילו בחתונות של יראים ושלמים.

ועל דבר זה בודאי אין מסורת להתיר, ומי הכשיר את השרץ לשורר בשפה העברית כשאין בו צורך לימוד או חינוך, אלא רק לשיר ולרקוד עם מילים שלכל הדעות נובעים מאנשים שאינם טהורים.

ורק לפני כמה ימים הייתי באולם חתונות והחתן שר שיר חדש, והפזמון המרכזי הוא מעין "ויהיה לי עוד יותר טוב ועוד יותר טוב, ועוד יותר טוב ועוד יותר טוב, ועוד יותר טוב, ועוד יותר טוב..." ושאל אותי הבנש"ק החכם שליט"א שישב לידי אם אני יודע מקור לשיר הזה, ועניתי לו שאינני יודע ופעם ראשונה שאני שומע אותו כעת, אבל מה שאני כן יודע שזה בין ספק אפיקורסות לודאי אפיקורסות, והתפלל מאוד: הרי זה שיר כל כך חיובי ויפה, ושרים אותו בכל החתונות ובכל הבתי ספר לבנות ותלמודי תורה לבנים, ויש את זה בצלצולים בפלאפונים, למה להגיד שזה אפיקורסות.

ז. נוסח כזה ששפת היידיש מוגדר "עסוקים בשטויות", אין זה אלא דברים הראויים לבעלי תשובה ולגרים שלא זכו להיות מחונכים באהלי התורה ועולם הישיבות. שהרי בכל מקום ומקום בעולם הישיבות, בין בפרשבורג אצל הכתב סופר, בין בוואלוזין אצל הנצי"ב, בין בגרודנא אצל רבי שמעון, בין בבראנוביץ אצל רבי אלחנן, בין בלובלין אצל הרמ"ש, בין בבריסק אצל הגרי"ז הלוי, בין בקלצק אצל רבי אהרן, ובין בקמניץ אצל רבי ברוך בער, ועוד כהנה וכהנה, שהם הם מייסדי סדר הלימוד בעולם התורה עד ביאת המשיח, כולם לא למדו בעברית אלא בידיש, וזכו להבין ולהשכיל את תורת ה' בכל מקצועות התורה, ובודאי שהבנתם של הדור הצעיר אינם מגיעים לגאוני וחכמי הדורות הללו.

ועניתי עפ"י מה שמובא בעץ ארז על התורה (ח"א פרשת לך לך) דהוה מרגלא בפומיה דהפוסק האחרון של היהדות החרדית, מרן החפץ חיים זיע"א, בזה"ל: "מותר לומר שאירע לאדם מקרה מר, שהרי גם רפואה שהיא לטובת האדם יכולה להיות מרה, אולם אי אפשר לומר על שום דבר שהוא רע, כי כל מה דעביד רחמנא לטב עביד", ופעם אחת החפץ חיים ז"ל המליץ על אחד לכהן כמנהל רוחני בישיבה מפורסמת, וכשהיה בדרך לשם עבר להודות להחפץ חיים על המלצתו לתפקיד. וכששאל אותו החפץ חיים איך הוא מרגיש, ענה "עוד כמה פרוטות לא יזיק". השיבו מרן הח"ח: "בודאי היה מזיק. הקב"ה רחום וחנון וברצונו להיטיב לך יותר ממה שראוי לך, ואם לא נתן לך כנראה זהו המצב הטוב ביותר עבורך".

ופירשנו בזה מה שאמרו חז"ל על שרה אמנו שכל שנות חייה "כולן שוין לטובה", דאף שעברה נסיונות שונים ומשונים ונלקחה לפרעה ואבימלך ועוד ועוד, מכל מקום היה ברור בעיניה שכל דבר הוא הטוב ביותר בשבילה ולא יכול להיות יותר טוב מזה [ובספר 'אוצרות רמח"ל' (עמוד רצא) כתב, "כל מה שנעשה - יותר טוב מזה לא היה יכול להיות"]!

נמצא שכל מי שאומר בלי דעת "שיהיה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב", מגלה בעצמו שאינו מאמין שמה שה' עושה הוא הדבר הטוב ביותר, והרי זה אפיקרסות וחסרון בבסיס אמונת ישראל דכל מה דעביד רחמנא לטב עביד, ומעולם לא שמענו מרבתינו נוסח כהנ"ל, וחושבים בעוונות שאם שרים בעברית כאילו שמכשירים את השרץ של האפיקורסות המונח במילים הללו. והגענו לדור תהפוכות המה, רח"ל שמקדשים מה שחכמינו הרחיקו.

וכשהצעתי את יסוד דברי החפץ חיים הנ"ל קמי' אחד מגדולי זקני ההוראה חתד"נ רבינו עזריאל אויערבאך שליט"א, אמר: "הרי כתוב הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, פירוש

ח. מעשה זה נשמע מפיו של הוד כבוד הגה"צ בעל הלב אליהו ז"ל, והוסיף שבאמת אותו אדם בסוף נעשה מקולקל מאוד בדעותיו, והיה זה מעין חזון נבואה של הח"ח ז"ל. וכשהמשגיח הגה"צ רבי שלום שבדרון ז"ל היה בישיבתנו הק' סאוט-פולסברג הזכיר המעשה הנ"ל, ואחד מרבני הישיבה הגר"מ גרליק שליט"א בן הגר"י גרליק מייסד הישיבה ויד ימינו של מו"ר נר המערבי ארי שבבבל הגר"ד וואכטפויגל שליט"א, שאל את רבי שלום ז"ל לגלות מי הוא זה ואיזה הוא שהיה מומלץ אצל החפץ חיים ואח"כ ביטל המלצתו ונתקלקלו דרכיו. ואמר רבי שלום ז"ל שהוא שמע מפה קודשו של הלב אליהו ז"ל המעשה, וגם הגה"צ רבי אליהו לופיאן ז"ל לא הזכיר את שמו, "וגם אני שאלתי אותו אח"כ על מי מדובר, והוא ענה לי, ולכן איני חושש שזה לשון הרע היות שלמעשה אחרי ששאלתי אותו ענה לי". ואמר לשואלים שהוא הרב הראשי הראשון ומייסד 'הרבנות הראשית לישראל', עכ"ד של רבי שלום ז"ל.

וכשהייתי בקודש פנימה אצל מו"ר הנר המערבי ארי שבבבל הגר"ד וואכטפויגל שליט"א, הראתי לפניו מעשה זה, וקרא כל מילה ומילה, והוסיף אח"כ בהאי לישנא במדויק כמדומני: "כנראה שהח"ח באמת סבר בתחילה שהרב הנ"ל היה בדרגה גבוהה של 'פרומער און ווערמער' ולכן החפץ חיים סבר שיהיה משגיח טוב בישיבה, אבל עם כל זאת שינה את דעתו מחמת המילים הללו בלבד", והדברים נוראים ונשגבים.

דלעולם המצב של אדם זה טוב והקב"ה משפיע רק טוב, ודברי החפץ חיים פשוטים וברורים", ועל השיר אמר שהכיר במה מדובר, ואמר "צריכים לבטל את השיר הזה".

וכבוד מו"ח הגה"צ זקן המשגיחים שליט"א כששמע המילים של השיר הנ"ל, שאל בתמיהה: "האם אחד ששומר תורה ומצוות חיבר את השיר הזה?!", הרי זה נגד כל האמונה והיסוד של החפץ חיים, והתפלא עלי ששאלתי שאלה כזו [ועל דברי החפץ חיים, שח בפני עובדא שהיה עם ידידו עוז הגאון הצדיק חסיד פריש רבי מרדכי איזבי זללה"ה, שהיה גאון עולם ומתמיד נורא, וכיהן כראש ישיבת גור באשדוד וכר"מ בישיבת אור שמח וישיבת קמניץ ועוד, והיה חולה מאוד שנים רבות, עד שנשבר ארון ה' בתקופת הקורונה. פעם אחת כשהלך מו"ח הגה"צ שליט"א לביקור חולים אצל הגה"צ רבי מרדכי הנ"ל ז"ל בעת שהיה מסובל ביסורים נוראים, שאל אותו מו"ח איך אתה מרגיש, וענה לו רבי מרדכי "זה טוב אבל מר" וכלשון החפץ חיים ז"ל ממש]^ט.

והשיר הזה לפי מה ששמעתי נתפרסם ונתקבל גם בציבור היראים באופן שלא נודע שנים רבות, ולפי דעת החפץ חיים ומעתיקי השמועה, ברור שזה כח הסט"א רח"ל שהצליח לפרוץ גדר למקומות הטהורים ביותר של העמוד האחרון שהעמיד חבקוק הנביא ד"צדיק באמונתו יחיה", ומוריד בנקיות הדעת של כל לב יהודי טהור בכל העולם רח"ל, ובפרט בדור הצעיר שהבל פיהם טהור.

ומחמת חוסר ההבנה והשכל הישר, מכניסים בהיסח הדעת וכשם ה', מילים של חיסרון באמונה לכל הבתי ספר בנים ובנות, ולכל בתי ישראל ונעריהם, ולפעמים הוה מעוות שלא יוכל להתקן.

ומילתא דפשיטא לכל ירא וחרד לדבר ה', שלא מוציאים מהפה מילים שלא רק מעוררים ספיקות באמונה, אלא גם נגד האמונה הפשוטה המסורה לנו מרבתינו ואבותינו מדור דור. והן הן הדברים במשנה הזהירות המוטל עלינו תמיד ובפרט בזמנינו, שמרוב הרגילות שמדברים ושרים בעברית אפשר להגיע לאפיקורסות או ספק אפיקורסות.

וברור שמידה טובה מרובה, ואשרי מי שזוכה לטהר את עצמו ואת ביתו במילים של אמונה ושמחה, ומתרחק מכל סרח קלקול וטומאה שיכול להחריב את הרוח המרומם של בתי ישראל השואפים ללכת בדרך ה' בתמים. והוא רחום יכפר עוון, ולה' הישועה.

ט. וכשהצטתי לפני הוד כבוד צי"ע בקי בכל חדרי תורה הרמב"ח ברים שליט"א את דעת החפץ חיים הנ"ל, אמר לי הרמב"ח שליט"א שאכן לפי דעת מרן החפץ חיים הנ"ל המילים של השיר הוה סתירה לאמונה, אבל בהרבה ספרי חסידות מובא לשון 'טוב הנגלה', ואם שרים בנוסח של 'טוב הנגלה' ממש, אז יהיה מותר לשיר, עכ"ד.